

РЕШЕНИЕ

№ 22778

гр. София, 02.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12740** по описа за **2024**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл. 1 ЗОДОВ.

Производството е образувано въз основа на предявен иск, с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, във вр. чл. 203 от АПК, по Искова молба Вх. № 33993/18.12.2024г., на „Т. Х.“, ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Столична Община, [населено място], [улица], представлявано от Управителя В. Г. Г., чрез процесуален представител адв. М., срещу Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Изпълнителния директор, с който се иска да бъде осъден ответника ДФЗ, да заплати на ищеца обезщетение в размер на 6 179 349.28 лв., имуществени вреди, представляващи размер на реално претърпяна загуба в размер на погасена неустойка по Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., поради това, че въпреки отмяната на незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, с влязъл в сила съдебен акт-Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, незаконосъобразно административната процедура по произнасяне от ответника-ДФЗ, по заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противोगрадни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, приключва едва през 2019г. Твърди се, че „Т. Х.“, ЕООД, в резултат на тези забава, е изпъднало в невъзможност за изпълнение на задълженията си по Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., за което е осъдено и е заплатило реално неустойка по договора, представляваща имуществени вреди за ищеца, в претендирания по иска размер. Претендира се и законна лихва за забава върху

главницата от 6 179 349.28 лв., считано от датата на депозиране на исковата молба: 18.12.2024г. до окончателното и заплащане.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. П. М., който изцяло поддържа исковата молба, на посочените в иска основания, като намира претенцията да доказана по основание и размер, съгласно представените писмени доказателства и заключението на ССЧЕ. В представени по делото писмени бележки излага подробни съображения за основателност на исковата претенция. Посочва, че са доказани в производството всички кумулативни предпоставки за уважаване на иска по Д. и претендираната лихва за забава. Иска се от съда исковата молба да бъде изцяло уважена и претендира съдебно-деловодни разноски съгласно представен списък.

Ответникът, Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, представляван от Изп. Директор, чрез процесуалния си представител адв. М. А., е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. В съдебно заседание и подробни писмени бележки, иска от съда да отхвърли като недоказана и неоснователна исковата претенция. Прави възражение за погасяване на иска по давност. По същество на спора намира, проведеното арбитражно производство, с което е осъден ищеца да заплати претендирания размер на неустойката за симулативен, оспорва наличието на причинна връзка между настъпилите вреди и отменения като незаконосъобразен административен акт, както и оспорва реалността настъпването на вредите чрез заплащането на постановената неустойка. Изразява становище, че Договорът за доставка и изкупуване на лешници е сключен след постановяването на Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, поради което и намира, че не може същата да е основание за настъпването на претендираните вреди. Иска се от съда да отхвърли изцяло иска като недоказан и неоснователен. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Представител на СГП – Прокурор Д., излага становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Съдът след като прецени твърденията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, а се установява и от приложената адм. преписка в настоящото производство, приетите доказателства по делото и тези по присъединеното адм.д. № 3634/2016г. по описа на АССГ, че:

На 03.06.2015г. „Търки хаус“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и УРН 641002 е подало заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, за сумата от 2 096 462,61 лева общ размер на проекта и 1 257 877,57 общ размер на финансовата помощ, представляваща 60% от стойността на проекта. Искането, съгласно приложена таблица за допустими инвестиции, е за доставка и засаждане на фиданки за лешници - 18 191 бр. по 13,07 лв. без ДДС единична цена, на обща стойност 237 823,51лв. без ДДС; и за конструкция, вкл. необходимите материали за това, и покриване с мрежа против градушка на ПИ 009228 и ПИ009016 в м. „Сухи дол“, землище на [населено място] на насаждения от лешници – 223 241 кв. м., с единична цена 8,33 лв. без ДДС на обща стойност 1 858 639,10 лв. без ДДС. Със заявлението за подпомагане са предоставени три независими оферти за доставка и монтаж на конструкция за противоградни мрежи за покриване на трайни насаждения от лешници, най-ниската от които е на стойност 1 858 639,10 лв. без ДДС. Със Заповед №03-РД/737 от 22.02.2016г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в частта по раздел II, е отказано финансиране на разходи в размер на 829 018,12 лв. от заявените 1 858 639,10 лв. за Подобект 1 „Конструкции, вкл. необходими материали

за това, и покриване с мрежи против градушка на ПИ 009228 и ПИ 009016 в м. „Сухи дол“, в землището на [населено място] на насаждения от лешници“ по проектно предложение в заявление за подпомагане на „Търки хаус“ ЕООД. С посочената заповед са приети като недопустими разходи по инвестиционния проект, на осн. чл. 33, т. 15 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. във връзка с чл. 48, пар. 2, Д) от Регламент (ЕС) №809/2014 поради прилагане на референтни разходи с оглед определя основателността на предложените разходи.

Заповед №03-РД/737 от 22.02.2016г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ е обжалвана пред Административен съд – София-град и е образувано адм. дело №3634/2016г. по описа на АССГ /приложено към настоящото дело/, като жалбата е отхвърлена с Решение №3514/25.05.2017г. Решението на АССГ е обжалвано пред Върховния административен съд, който отменя заповедта на изпълнителния директор на ДФЗ с Решение №7341/04.06.2018г. по адм. дело №9238/2017г. С Решението на ВАС, е отменено Решение № 3514/25.05.2017г. по адм.д. № 3634/2016г. по описа на АССГ и вместо него е постановено: Отменя Заповед №03-РД/737 от 22.02.2016г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ и Връща преписката на Изп. Директор на ДФЗ, за ново произнасяне при спазване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

Заповедта е отменена от ВАС, като противоречаща на чл.146, т.2 и т. 4 от АПК, т.е. поради необоснованост и противоречие с материалния закон. Указанията по тълкуване и прилагане на закона, посочени в мотивите на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, задължителни за административния орган, при връщане на административната преписка, задължават ДФЗ, да приеме, че отказаните с процесната Заповед №03-РД/737 от 22.02.2016г. разходи-са допустими, в претендирания размер, като се приема, че процесната конструкция, за която са отказани като недопустими разходите по акта, е извън обхвата на референтни стойности в позиция СМР 11 и този вид дейност не фигурира в списъка по чл.32, ал.10 от Наредба № 9/2015. Ето защо, ВАС приема и дава указания на административния орган, че по отношение оценката на обосноваността на разхода се прилагат правилата, уредени в чл.32, ал.12 за съпоставка на цените, посочени в събраните от кандидата три независими оферти, а не тази по ал.11, предполагаща съпоставка между офертираната цена в едната оферта и определената от ДФЗ референтна цена. Според указанията на ВАС, правилата за финансиране на разходи в рамките на Общата селскостопанска политика, включително разходи за развитие на селските райони, попадат в обхвата на Регламент 1306/2013г. за финансирането, управлението и мониторинга на Общата селскостопанска политика. Условието за прилагане на този регламент по отношение на административните проверки и проверките на място, които да бъдат извършвани от държавите членки по отношение на спазването на критериите за допустимост, на свой ред са уредени в Регламент 809/2014г. Решение №7341/04.06.2018г. на ВАС по адм. д. №9238/2017г., е окончателен съдебен акт, който има за правна последица задължение за административния орган да изпълни същото, съгласно указанията на съда.

Установено е по делото, че между ищеца и ответника е сключен Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, ведно с Приложение № 1 /с посочени разходи за които се кандидатства, одобрени разходи и одобрен размер на субсидията /и съответните приложения към договора /л.33-63 от делото/. С Анекс № I от 05.10.2016г. договорът е изменен, съгласно т. 1 от

анекса, по отношение на банковата сметка; С Анекс 2 от 09.03.2018г., съгласно т.1 от същия, към договора се заличава Приложение 1 към Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. и се създава Приложение 1 към Анекс 2, съгласно Таблица 1 към анекса /с посочени разходи за които се кандидатства, одобрени разходи и одобрен размер на субсидията/. С Анекс 3 от 20.08.2018г., съгласно т.1 от същия, към договора се заличава чл. 3 от договора и се „създава следния текст“ : Първоначално одобрената финансова помощ въз основа на представените от Ползвателя на етапа на кандидатстването по подмярка 4.1 документи, е в размер на 1 254 830.30 лв., съгласно Приложение № 1 „Таблица за одобрените инвестиционни разходи“ по т. 2 от приложенията по този договор и представлява до 60 % от одобрените и реално извършени от Ползвателя разходи за осъществяването на проекта“.; С Анекс IV от 17.05.2019г. г., съгласно т.1 от същия, към договора се заличава Приложение 1 към Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. и се създава Приложение 1 към Анекс IV , съгласно Таблица 1 към анекса /с посочени разходи за които се кандидатства, одобрени разходи и одобрен размер на субсидията/. С Анекс V от 23.05.2019г. г., съгласно т.1 от същия, към договора се заличава Приложение 1 към Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. и се създава Приложение 1 към Анекс V , съгласно Таблица 1 към анекса /с посочени разходи за които се кандидатства, одобрени разходи и одобрен размер на субсидията/. С Анекс VI от 24.10.2019г. г., съгласно т.1 от същия, към договора се заличава Приложение 1 към Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. и се създава Приложение 1 към Анекс VI , съгласно Таблица 1 към анекса /с посочени разходи за които се кандидатства, одобрени разходи и одобрен размер на субсидията/.

Установено е по делото, въз основа на приложени писмени доказателства/ л.153-154 от делото/, приети с отговора на ответника, че административното производство във връзка и в изпълнение на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с което е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, при спазване на дадените от ВАС указания по тълкуването и прилагането на закона, е приключило окончателно с надлежно изпълнение на Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г., като: на 31.05.2019 г., е преведена в полза на ищеца от ответника сума в размер на 826 217,41 лв., с основание Разходи селски райони[ЕИК] и на 10.11.2020г., е преведена сума в размер на 257 318,75 лв., с основание Разходи селски райони[ЕИК]. Този факт, безспорно се установява и от Заключението по приетата по делото СсчЕ, кредитирана от съда като компетентна и обективна, където в отговорите на въпроси № 4 и 5 от Заключението, ВЛ установява, че: Съгласно Договор №23/04/1/0/02539/07 март 2016г., за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1. „Инвестиции в земеделски стопанства от мярка 4 инвестиции в материални активи от програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.“, съфинансирана от европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, сключен между ДФЗ и „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, размера и начина на плащане на помощта са уредени и описани по следния начин, съобразени изцяло с Наредба № 9 от 21.03.2015 г., а именно: Съгласно раздел II на Договора „Размер и начин на плащане на помощта“ по: -чл.3. ал.1 - Първоначално одобрената финансова помощ въз основа на предоставените от ползвателя на етапа на кандидатстването по подмярка 4.1. документи е в размер на 757 419.44, съгласно Приложение 1 Таблица за одобрените инвестиционни разходи по т.2 от приложенията към този договор и представлява до 60 % от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи за осъществяването на проекта. С Анекс 3 от 20.08.2018 г. към Договора, финансовата помощ въз основа на предоставените от ползвателя на етапа на кандидатстването по подмярка 4.1. документи е променена и представлява до 60 % от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи за осъществяването на проекта. Съгласно Чл.3. ал.2 Финансовата помощ се

предоставя под формата на възстановяване на действително направени и платени от ползвателя разходи, приети за допустими за финансово подпомагане по подмярка 4.1, но не повече от размера по ал.1. Съгласно Чл.3. ал.3 Разликата между пълния размер на одобрените разходи, съгласно Приложение 1 Таблица за одобрените инвестиционни разходи и размера на финансовата помощ по ал.1, се осигурява от ползвателя само в парична форма. Съгласно Чл.3. ал.4 Окончателният размер на финансовата помощ по ал.4 се изплаща съобразно действително извършените допустими разходи в изпълнение на одобрения проект по чл.1 от договора.... Съгласно Чл.3. ал.5 Ползвателят може да получи авансово плащане в размер, не по-малък от 10 на сто и до 50 на сто от стойността на одобрената финансова помощ по проекта. Съгласно Чл.3. ал.6. Междинното плащане е допустимо еднократно за периода на изпълнение на проекта. Въз основа на договореното по чл.4. ал.1. от договора, Окончателният размер на помощта за изплащане на ползвателя се определя от фонда след подаване на заявка за окончателно плащане по реда на чл.45 и 46 от Наредба №9 от 21.03.2015 г. в срок не по-късно от един месец след изтичане на срока по чл.6, ал.4, окомплектована с всички изискуеми документи и след извършване от страна на фонда на съответните проверки и анализи...Договорено е, че по чл.5.ал.1. ДФЗ изплаща определения при условията на този договор размер на финансовата помощ в срок до 3 месеца от подаването на заявката за междинното, окончателното плащане. Този срок се удължава при наличие на основание по чл.47, ал.3 от Наредба 9 от 21.03.2015 г. В тази връзка към доказателствата по делото са представени документи за следните платени суми от ДФЗ Земеделие към „Търки Хаус“ ЕООД по Договор №23/04/1/0/02539/07 март 2016г.: На 31.05.2019 г., преведена сума в размер на 826 217,41 лв., с основание Разходи селски райони[ЕИК]. На 10.11.2020 г., е преведена сума в размер на 257 318,75 лв., с основание Разходи селски райони[ЕИК]. На 10.11.2020 г. е преведена сума в размер на 131 682,17 лв., с основание Разходи селски райони „Търки Хаус“ ЕООД[ЕИК], преведена по сметка на Адвокатско дружество „К. и М.“, в полза на ищеца по адвокатска сметка в полза на ищеца. Цитираната сума е платена въз основа на подадена Заявка за окончателно плащане с № 23/04/1/0/02539/3/01 от 23.08.2019г. ВЛ установява, че общо преведена сума от ДФЗ Земеделие към „Търки Хаус“ ЕООД е в размер на 1 215 218,33 лв. ВЛ дава заключение, че тези плащания, от страна на ответника представляват междинни и окончателни плащания по Договор №23/04/1/0/02539/07.03.2016г., по раздел по II Размер и начин на плащане на помощта, сключен между ДФЗ и „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД. ВЛ дава заключение, че договорът е изпълнен от страна на ищеца с депозирането на искане плащане, а с факта на извършените плащания от страна на ДФЗ Земеделие, същият приема, че са изпълнени допустими разходи, съгласно изискванията на административния орган.

Установено е по делото, че с Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно с Приложение I, Приложение II и Приложение III, представляващи неразделна част от същия, сключен между Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД и „Търки хаус“ ЕООД-Изпълнител, с предмет:“ доставка и изкупуване на лешници“, представляващи добита продукция от лешникови насаждения в градина, собственост на „Търки хаус“ ЕООД, в ПИ 009 016 и ПИ 009 028 в землището на [населено място], м. „Сухи дол“, Изпълнителят „Търки хаус“ ЕООД, се задължава да предложи на Възложителя 100% от лешниците, добити по време на всяка кампания за прибиране на реколтата, за период от 5 г., считано от приключване на стопанската 2018г., и отговарящи на стандартите за качество, описани в Приложение I от Договора („Лешникова продукция, отговаряща на стандартите на „Джордж Агро Фарм“ ООД). Договорените количества, които „Търки хаус“ ЕООД следва да достави на „Джордж Агро Фарм“ ООД са следните: - За кампания 2018 г. – не по-малко от 47 000 кг.; - За кампания

2019 г. - не по-малко от 78 000 кг.; - За кампания 2020 г. – не по-малко от 120 000 кг.; - За кампания 2021 г. – не по-малко от 160 000 кг.; - За кампания 2022 г. – не по-малко от 160 000 кг. Съгласно чл.13 от Договора, при неизпълнение в срок, на минимално договореното количество от лешници, уговорено като годишно производство и доставка по договора и приложенията към него, представляващи неразделна част от същия, Изпълнителят дължи неустойка за неизпълнение в пълния размер на минималната годишна продукция, уговорена в чл. 2.2. от Договора. Съгласно чл. 3.3, б.б/ от Договора, първата реколта лешници, представена за одобрение и изкупуване от Изпълнителя, следва да се представи на Възложителя- до 30.10 на текущата година от всяка година за прибиране на реколтата, и не по-късно от месец февруари на следващата година, т.е. крайната дата за престиране на договорената продукция, въз основа на офертите и оценката на качеството за първата стопанска година изтича окончателно в края на месец февруари на всяка следваща съответната стопанска година.

Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно с Приложение I, Приложение II и Приложение III, представляващи неразделна част от същия, сключен между Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД и „Търки хаус“ ЕООД-Изпълнител, е представен и приет по делото като копие от нотариално заверен препис, рег. № 1212/2016 от 12.05.2016г. по описа на Нотариус Б. Н., рег. № 142 по описа на НК, РД-СРС. С оглед направеното възражение относно валидността и достоверната дата на сключване на договора от ответника, от ищеца е представено и прието по делото Удостоверение от разносна книга, том 1, акт 8 , о.р. № 672/17.04.2025г. по описа на Нотариус Б. Н., рег. № 142 по описа на НК, РД-СРС, от което се установява, че е извършено нотариално производство по удостоверяване верността на препис, смет от оригинал на частен документ, а именно Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно с Приложение I, Приложение II и Приложение III, представляващи неразделна част от същия, сключен между Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД и „Търки хаус“ ЕООД-Изпълнител, с рег. Номер за верността на преписа, рег. № 1212/12.05.2016г. Въз основа на тези доказателства, съдът приема за установено, че Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно с Приложение I, Приложение II и Приложение III, представляващи неразделна част от същия, сключен между Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД и „Търки хаус“ ЕООД-Изпълнител, е съществувал като валиден облигационен договор, който създава права и задължения за страните по него, съгласно клаузите на същия, най-късно към датата на изготвения препис, а именно 12.05.2016г., поради което и възражението на ответника, че същия е създаден симулативно и за целите на обезщететелното производство, се явява неоснователен и недоказан.

Установено е по делото, въз основа на приетото Решение от 13.03.2023г., на арбитражен съд ad hoc, образуван на 03.01.2023г., по арб. дело № 1/2023г., че ищецът „Търки хаус“ ЕООД е осъден, да заплати на Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД сума, в размер на 6 179 349,28 лв. - представляваща неустойка за неизпълнение по т. 13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., както и законната лихва върху посочената сума от датата на подаване на исковата молба – 03.01.2023г. до окончателното плащане на главницата. Въз основа на влязлото в сила Арбитражно решение в полза на Кредитора по осъдителното решение „Джордж Агро Фарм“ ООД е издаден Изпълнителен лист от 14.2. 2024г. /л. 213 от делото/, от компетентния съд по арбитражни производства-Софийски градски съд, на осн. чл. 404, ал.2, т.2 от ГПК, вр. чл.

51, ал.1 от ЗМТА, с което е осъден ищеца „Търки хаус“ ЕООД да заплати на Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД сума, в размер на 6 179 349,28 лв. - представляваща неустойка за неизпълнение по т. 13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., както и законната лихва върху посочената сума от датата на подаване на исковата молба – 03.01.2023 г. до окончателното плащане на главницата. Установено е по делото, че държавните такси в производството пред СГС, в размер на 12 358.70 лв. са реално заплатени.

По делото са представени и приети доказателства, във връзка с допуснатата и приета ССЧЕ, кредитирана от съда като компетентна и обективна, изготвена въз основа на всички доказателства по делото,/ в т.ч. приетите от л.214 до л.249 от делото, подробно описани в съдържанието на ССЧЕ/, както следва: Договор за продажба на вземане от 23.05.2024г.; Уведомление до „Търки Хаус“ ЕООД, във връзка с Договор за продажба на вземане от 23.05.2024г.; Договор за поръчка от 22.05.2024г.; Нареждане за разплащане от 27.05.2024г. от Р. АД; Договор за поръчка от 27.05.2024г.; Нареждане за разплащане от 27.05.2024 г. от Д. Агро Ф. ООД; Договор за поръчка от 21.05.2024г.; Нареждане за разплащане от 27.05.2024г. от Т. Х. ЕООД; Извлечение от счетоводните регистри на Д. Агро Ф. ООД №23052024/ 23.05.2024 г.; Платежно нареждане от 27.05.2024г. от И...; Извлечение от счетоводните регистри на Д. Агро Ф. ООД №14022024 от 14.02.2024г.; Извлечение от счетоводните регистри на Д. Агро Ф. ООД – МО-721 от 23.05.2024г.; Банково извлечение № 6 от разплащателна сметка по чл.39 от ЗА от дата 28.05.2024г.; Банково извлечение № 5 от разплащателна сметка по чл.39 от ЗА от 27.05.2024г.; Банково извлечение № 17 от разплащателна сметка по чл.39 от ЗА от 28.05.2024г.; Оборотна ведомост на „Джордж Агро Фарм“ ООД, ЕИК:[ЕИК] към 31.12.2024г.; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., Сметка 499/2 други кредитори по аналитичност "Ружие" АД; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., Сметка 499/1 други кредитори по аналитичност „Джордж Агро Фарм“ ООД; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., Сметка 503/9, Адвокатска сметка; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., Сметка 621, Разходи за лихви; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г., Сметка 609/5, неустойки; Оборотна ведомост на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2024 г. до 31.12.2024г.; Оборотна ведомост на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2019 г. до 31.12.2019г.; Оборотна ведомост на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2020 г. до 31.12.2020г.; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2019г. до 31.12.2019г., Сметка 704 приходи от финансиране; Счетоводно извлечение от аналитичен регистър на „Търки хаус“ ЕООД от 01.01.2020г. до 31.12.2020г., Сметка 704 приходи от финансиране; Докладна записка от А. П. – директор Дирекция „ОППМРСР“ на ДФ Земеделие от 28.10.2020г.; Извлечение от ДФ Земеделие – плащания на бенефициент Т. Х., УРН 641002 за 31.05.2019г.; Извлечение от ДФ Земеделие – плащания на бенефициент Т. Х., УРН 641002 за 10.11.2020г.; Извлечение от софтуерна програма, с която оперира ДФЗ – 2 бр.

От Заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ, се установява, че:

На 10.05.2016г. е сключен Договор за доставка и изкупуване на лешници, като дружеството ищец е Изпълнител по този договор, а Възложител е „Джордж Агро Фарм“ ООД. Предмет на Договора е изкупуване на продукция от лешникови насаждения за

периода 2018г.–2022г. В следствие на неизпълнение на договора, Възложителят „Джордж Агро Фарм“ ООД е подал искова молба в Арбитражен съд срещу „Търки Хаус“ ЕООД да заплати неустойка за неизпълнение по точка 13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 03.01.2023г. до окончателното ѝ изплащане. Издадено е решение от 13.03.2023г. на Арбитражен съд ad hoc, по дело, образувано на 03.01.2023г., с което Д. Агро Ф. ООД „осъжда Т. Х. ЕООД да му заплати: -сума в размер на 6 179 349,28 лева – представляваща неустойка за неизпълнение на Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. ; - законна лихва от датата на подаване на исковата молба 03.01.2023г. до окончателното плащане на главницата.“. На 14.02.2024г. има издаден Изпълнителен лист по цитираното арбитражно решение за сума в размер на 6 179 349,28 лева – неустойка по чл.13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 03.01.2023г. до окончателното ѝ изплащане и 12 358,70 лева – заплатена държавна такса.

На 23.05.2024г. е сключен Договор за продажба на вземане /цесия/, с който „Джордж Агро Фарм“ ЕООД като цедент, цедира вземането си от „Търки Хаус“ ЕООД по Арбитражно решение от 13.03.2023г. и Изпълнителен лист от 14.02.2024г. на „Ружие“ АД като цесионер. Прехвърленото вземане включва: Неустойка по Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. – в размер на 6 179 349,28 лева; -Законна лихва от 03.01.2023г. до 23.05.2024г. в размер на 1 106 106,96 лева;- Разноски по арб.дело №1/2023г. на Арбитражен съд ad hoc в размер на 12 358,70 лева. Цената на договора за цесия е 4 151 700,00 лева. Съгласно чл.5 от Договора цесионерът следва да заплати на цедента посочената цена срещу прехвърляне на вземанията в срок от 1 година по банков път.

Въз основа на тези доказателства, ВЛ в заключението по ССЧЕ, установява, че е извършено отразяване в счетоводството на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, както следва: въз основа на Справка - аналитичен регистър на сметка 499/1 Други кредитори по аналитичност „Д. Агро Ф.“ за периода 01.01.2024г.– 31.12.2024г. , при ищеца е Дебитирана е сметка 651 – Нефинансови разходи за бъдещи периоди и кредитирана сметка 499/1 по аналитичност „Д. Агро Ф.“, със сума в размер на 6 179 349,28 лева. Дата на ордера 02.01.2024г.; Дебитирана е сметка 499/1- Други кредитори по аналитичност „Д. Агро Ф.“ и кредитирана сметка 499/2 -Други кредитори по аналитичност „Ружие“ АД със сумата 6 179 349,28 лева. Дата на ордера 23.05.2024г.; въз основа на Справка – аналитичен регистър на сметка 609/5 – Други разходи– неустойки за периода 01.01.2024г. – 31.12.2024г., Дебитирана е сметка 609/5–Други разходи неустойки и е кредитирана сметка 651– Нефинансови разходи за бъдещи периоди със сума в размер на 6 179 349,28 лева. Дата на ордера 23.05.2024г.; Въз основа на Справка – аналитичен регистър на сметка 621–Разходи за лихви за периода 01.01.2024г.–31.12.2024г. Дебитирана е сметка 621 – разходи за лихви и кредитирана сметка 499/2 други кредитори по аналитичност „Ружие“ АД със сумата 1 020 050,72 лева. Дата на ордера 23.05.2024г. ВЛ дава заключение, че осчетоводените суми по посочените сметки са отразени в представената оборотна ведомост на дружеството-ищец и в годишните финансови отчети за 2024г.

При извършена от ВЛ, проверка в счетоводството на „Джордж Агро Фарм“ ООД, въз основа на: Справка - счетоводно извлечение № 14022024 от 14.02.2024г. с пояснения

„Начисляване на присъдено вземане от „Търки Хаус“ ЕООД, съгласно Решение на Арбитражния Съд по арб.д. № 1/2023г. и Разпореждане № 1358/14.02.2024г. по т.д. № 1677/2023г. по описа на СГС, то VI-11 с-в.“, се установява, че е дебитирана сметка 444-1 – Вземания по съдебни спорове с аналитичност Вземания от Т. Х. ЕООД по Изп.лист от 14.02.2024г. и кредитирана сметка 709-1 – Приходи от неустойки – „Търки Хаус“ ЕООД договор от 10.05.2016г. със сума в размер на 6 179 349,28 лева /Присъдена неустойка по Разпореждане № 1358/14.02.2024г./ Дата на ордера 14.02.2024г.; Дебитирана е сметка 444-1 – Вземания по съдебни спорове с аналитичност Вземания от „Търки Хаус“ ЕООД по Изп.лист от 14.02.2024г. и е кредитирана сметка 709-1 – Приходи от неустойки – „Търки Хаус“ ЕООД дог. от 10.05.2016г. със сума в размер на 12 358,70 лева - разноски по дело. Дата на ордера 14.02.2024г.; Въз основа на Мемориален ордер – 721 от 23.05.2024г. е „Начислена законна лихва за периода от 03.01.2023г. до 23.05.2024г. върху дължимата неустойка от „Търки Хаус“ ЕООД по Изпълнителен лист от 14.02.2024г.“, като е Дебитирана е сметка 444-1 – Вземания по съдебни спорове с аналитичност: Вземания от „Търки Хаус“ ЕООД по Изп.лист от 14.02.2024г. и е кредитирана сметка 721 – Приходи от лихви със сума в размер на 1 106 106,96 лева. Дата на ордера 23.05.2024г. По отношение на счетоводно извлечение № 23052024 от 23.05.2024г. с пояснения „Договор от 23.05.2024г. за продажба на вземане на „Джордж Агро Фарм“ ООД от „Търки Хаус“ ЕООД на „Ружие“ АД, ВЛ дава заключение, че е дебитирана сметка 498-1 – други дебитори по аналитичност „Ружие“ АД – договор за продажба на вземане от 23.05.2024г. и кредитирана сметка 444-1 – Вземания по съдебни спорове с аналитичност: Вземания от „Търки Хаус“ ЕООД по Изп.лист от 14.02.2024г. със сумата 4 151 700,00 лева. Дата на ордера 23.05.2024г.; Дебитирана е сметка 608 – Разходи от последваща оценка на финансови активи и кредитирана сметка 444-1 – Вземания по съдебни спорове с аналитичност Вземания от Т. Х. ЕООД по Изп.лист от 14.02.2024г. със сумата 3 146 114,94 лева. Дата на ордера 23.05.2024г.

На Въпрос 2 от Експертизата ВЛ, дава следното заключение: На 21.05.2024г. „Търки Хаус“ ЕООД, като доверител е сключил Договор за поръчка с Еднолично адвокатско дружество „К. К.“, като довереник, за разплащане на финансови средства по чл.39 от Закона за адвокатурата. Съгласно предмета на договора Доверителят възлага на Довереника да приема и извършва от името и за сметка на Доверителя управление на парични средства, дължими от трети лица на Доверителя, платими от тези трети лица по банковата сметка на Довереника в полза на Доверителя. На 23.05.2024г. е сключен Договор за продажба на вземане, с който „Джордж Агро Фарм“ ЕООД като цедент, цедира вземането си от „Т. Х. ЕООД“ по Арбитражно решение от 13.03.2023г. и Изпълнителен лист от 14.02.2024г. на „Ружие“ АД – цесионер. Цедираното вземане е на стойност 7 297 814,94 лева /главница в размер на 6 179 349,28 лева, законна лихва от 03.01.2023г. до 23.05.2024г. в размер на 1 106 106,96 лева и разноски по арб.д № 1/2023г. на Арбитражен съд ad hoc в размер на 12 358,70 лева/. На 23.05.2024г. дружеството „Търки Хаус“ ЕООД е уведомено за новия кредитор Р. АД. На 27.05.2024г. е издадено нареждане от В. Г. Г., представляващ „Търки Хаус“ ЕООД към Еднолично адвокатско дружество „К. К.“ да преведе сума в размер на 7 199 400,00 лева по сметка на „Адвокатско дружество М. М. и съдружници“ /Приложен Договор за поръчка от 22.05.2024г., сключен между „Ружие“ АД – доверител и Адвокатство дружество „М. М. и съдружници“ – довереник/ с основание „По уведомление от 23.05.2024г. за нов кредитор – Р. АД“. Представено е банково извлечение, удостоверяващо реалното заплащане по банков път на цедираното вземане.

Въз основа на приетите счетоводни операции, и договори и основания за извършването им, ВЛ дава заключение, че с тази сума е погасено задължението на „Търки Хаус“ ЕООД по Решение от 13.03.2023г. по арбитражно дело № 1/2023г. на Арбитражен съд в размер, както следва :Присъдена неустойка по чл.13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. в размер на 6 179 349,28 лева. Законна лихва от 03.01.2023г. до 23.05.2024г. в размер 1 020 050,72 лева.

Въз основа на заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ по делото, се установява, че: е извършено надлежно осчетоводяване в счетоводството на ищеца „Т. Х.“ и на Възложителя „Д. Агро Ф.“ неустойката, установена с Решение от 13.03.2023г. по арбитражно дело №1/2023г. на Арбитражен съд. Арбитражното решение е заведено на дата 02.01.2024г., като „нефинансови разходи за бъдещи периоди“ по счетоводна сметка 651 срещу задължението към „Джордж Агро Фарм“ ЕООД по сметка 499 – Други кредитори със сумата, равняваща се на пълния размер на неустойката – 6 179 349,28 лева.

Неустойката е заведена, като разход в деня на разплащането й 23.05.2024г. по сметка 609/5: „Други разходи неустойки“ срещу закриване на счетоводна сметка 651: „Нефинансови разходи за бъдещи периоди“, с пълния размер на неустойката: 6 179 349,28 лева. Присъдената лихва от дата 03.01.2023г. до 23.05.2024г., в размер на 1 106 106,96 лева, е осчетоводена по сметка 621: „разходи за лихви“ срещу погасяване задължението към кредитора по сметка 499: „Други кредитори“, със стойността на плащането: 1 020 050,72 лева – в пълен размер на плащането и частичен размер на начислената лихва от кредитора. /тази сума е заведена и платена от „Търки Хаус“ ЕООД/. Посочените суми са отразени в оборотната ведомост и ГФО на дружеството-ищец за 2024. В счетоводството на „Джордж Агро Фарм“ ООД присъдените неустойки по т.13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. с Решение от 13.03.2023г. на Арбитражен съд ad hoc, са надлежно осчетоводени, както следва: Арбитражното решение е заведено с Изпълнителния лист на дата 14.02.2024г., като вземания по съдебни спорове с аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД, по сметка: 444-1, срещу начислен приход по сметка: 709-1 „Неустойки по аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД д-р от 10.05.2016г. със сумата, равняваща се на пълния размер на неустойката: 6 179 349,28 лева.; Към Изпълнителния лист на дата 14.02.2024г. са начислени Вземания по съдебни спорове с аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД по сметка: 444-1, срещу начислен приход по сметка: 709-1: Неустойки по аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД договор от 10.05.2016г. със сумата, равняваща се на присъдените съдебни такси 12 358.70 лева; Присъдената лихва от дата 03.01.2023г. до 23.05.2024г. /окончателно плащане/ в размер на 1 106 106,96 лева е осчетоводена по сметка: 444-1: Вземания по съдебни спорове по аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД, срещу начислени Приходи от лихви по сметка: 721 със стойността на пълния размер на лихвата: 1 106 106,96 лева.

От заключението по ССЧЕ, се установява, че е надлежно осчетоводено извършено плащане по установената неустойка с Решение от 13.03.2023г. по арбитражно дело №1/2023г. , от ищеца „Търки Хаус“ ЕООД, в размер на 7 199 400,00 лева, включващи: 6 179 349,28 лева – присъдена неустойка за неизпълнение по т.13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. и 1 020 050,72 лева законна лихва за периода 03.01.2023г. до 23.05.2024г. ,представляваща 92,22 % от начислената лихва.

Плащането на неустойката е реално извършено по банков път на 27.05.2024г. по сметка на новия кредитор „Ружие“ АД и е представено банково извлечение от 27.05.2024 г. за

сумата 7 199 400 лв.

В счетоводството на ищеца платените финансови средства са отразени по сметка: 503/9 „Разплащателна сметка в левове по аналитичност Адвокатска сметка“, като е закрито начисленото задължение към новия кредитор „Ружие“ АД, със сумата от 7 199 400,00 лева /6 179 349,28 лева – присъдена неустойка и 1 020 050,72 лева законна лихва за периода 03.01.2023г. до 23.05.2024г./.

ВЛ дава заключение, че в счетоводните регистри на „Джордж Агро Фарм“ ООД няма данни за получени парични средства по Решение от 13.03.2023г. по арбитражно дело №1/2023г. на Арбитражен съд от страна на „Търки Хаус“ ЕООД, тъй като по анализирания данни и документи по делото се установява, че разплащането на неустойката е новия кредитор, по договора за цесия, а именно „Ружие“ АД и плащането е отразено в счетоводството на „Ружие“ АД.

От заключението на ВЛ относно извършените преводи от ответника в полза на ищеца, се установява, че: В счетоводството на ДФ „Земеделие“ сума в размер на 826 217,41 лева /междинно плащане по Договор/ е наредена на 31.05.2019г., въз основа на описания платежен документ „Плащания Бенефициент Т. Х., УРН 641002 за 31.05.2019г.“ и на основание Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. по чл.5, ал.1. В счетоводството на ДФ „Земеделие“ сумата в размер на 257 318,75 лева /окончателно плащане по Договор/ е наредена на 10.11.2020г., въз основа на описания платежен документ „Плащания Бенефициент Т. Х., УРН 641002 за 10.11.2020г.“ и на основание Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. по чл.5, ал.1.

В счетоводните регистри на дружеството „Търки Хаус“ ЕООД сума в размер на 826 217,41 лева, е получена по разплащателна сметка на дружеството и осчетоводена, като приходи от финансиране на 31.05.2019г. във връзка с Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. по чл.5, ал.1. В счетоводните регистри на „Търки Хаус“ ЕООД, сума в размер на 257 318,75 лева, е получена по разплащателна сметка на дружеството и осчетоводена, като приходи от финансиране на 10.11.2020г. във връзка с Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. по чл.5, ал.1. ВЛ дава заключение, че тези плащанията от страна на ответника представляват междинни и окончателни плащания по Договор №23/04/1/0/02539/07 март 2016г., по раздел по II Размер и начин на плащане на помощта, сключен между ДФЗ и „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, както следва: Междинно плащане на 31.05.2019г. в размер на 826 217,41лв.; Окончателно плащане на 10.11.2020г. в размер на 257 318,75 лв.

От ответника по делото е представено и прието заверено копие от Решение № 23/04/1/0/02539/04/01 за налагане на финансова корекция на „Търки Хаус“ ЕООД, изх. № 01-2600/4717/20.03.2024г., което е неотнормимо към предмета на доказване в настоящото исково производство и касае конкретно друго административно производство, поради което и съдът го приема за сведение, но не го кредитира като доказателство по настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявената искова претенция е процесуално допустима, като предявена от активно легитимирана страна, срещу надлежен ответник и като такава следва да бъде разглеждана по същество.

Съдът с оглед твърденията на ищеца, обективирани в исковата му молба, квалифицира предявения иск като *такъв с правно основание- чл.1, ал.1, предложение трето от*

ЗОДОВ, във вр. чл. 203 от АПК.

Преди да се произнесе по същество на спора, съдът следва да се произнесе по направеното от страна на ответника Възражение за изтекла погасителна давност, което обосновава неговата допустимост:

В процесния случай ищецът предявява осъдителен иск, с който претендира ответникът да бъде осъден да му заплати, обезщетение от 6 179 349.28 лв., имуществени вреди, представляващи размер на реално претърпяна загуба, в размер на погасена неустойка по Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., въз основа на забавено изпълнение на влязъл в сила съдебен акт- Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с който е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Основанието на исковата претенция е обективизирано в исковата молба, съгласно която ищецът претендира обезщетение за това че: „Въпреки отмяната като незаконосъобразна на Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, административната процедура по произнасяне на ДФЗ по заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противогоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, приключва едва 2019г. „

Ето защо и съдът приема, че предмет на настоящото съдебно производство е осъдителен иск по чл. 1, ал.1, предложение трето от ЗОДОВ, във връзка с чл. 203 и сл. АПК, ведно с иск по чл.86 от ЗЗД, за присъждане на законна лихва върху главницата от 6 179 349.28 лв., считано от датата на депозиране на исковата молба-18.12.2024г., до окончателното и заплащане.

Съгласно нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ: „Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове“

Съгласно константната практика на Европейския съд по правата на човека в С. /ЕСПЧ/, *в този смисъл решения по дела: H. v. Greece, 19/03/1997, §40 и B. v. R. (no. 2), no. 33509/04, §§ 65 – 66, ECHR 2009; R. and others v. A., no. 38222/02, §§76 – 77, 13/11/2007, and M. and others, §125; B. v. R. [GC], no. 28342/95, §61, ECHR 1999-VII.; „V. v B.“/21.01.2014 ; „B. v. B.“, 08.06.2015, no 35 355/08 /, при неизпълнение на влязло в сила съдебно решение, включително неточното, неправилно или забавено изпълнение, при осъществяването на административна дейност, е налице нарушение на чл.6 от ЕКПЧ, като по същество забавата и неизпълнението в срок или нормативно установен срок за изпълнение на влязло в сила съдебно решение, представлява *бездействие* на административния орган за изпълнение на влязъл в сила съдебен акт и един от способите за отстраняването на негативните последици от неизпълнение, когато са настъпили от това и вреди, каквато е претенцията в процесния случай, предвиден в националното законодателство на РБългария, е по реда на чл. 1, ал.1, предложение трето от ЗОДОВ.*

С направеното Възражение за изтекла погасителна давност, ответникът, намира, че е

изтекла 5 г. давност за предявяване на исковата претенция, считано от 04.06.2018г., а именно датата на постановяване на окончателно влязло в сила Решение № 7341 от 04.06.2018 г. на ВАС по адм. дело № 9238/2017г. до датата на депозиране на исковата молба по настоящото производство—18.12.2024 г. Излага съображения, че в ЗОДОВ не е уреден въпросът за погасителната давност, поради което счита, че с оглед § 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ в случая следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 110 - 120 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) относно института на погасителната давност. Посочва, че съгласно чл. 110 от ЗЗД, с изтичане на петгодишна давност се погасяват всички вземания, за които законът не предвижда друг срок. Възражението се аргументира с това, че в процесния случай ищецът с исковата си молба обосновава правото си да получи обезщетение с влязлото в сила решение по адм. дело № 9238/2017 г. по описа на ВАС, с което се отменя Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. на Изп. директор на Държавен фонд "Земеделие", в частта ѝ, в която са отхвърлени за финансиране разходите за Подобект 1 и ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" за ново произнасяне при спазване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. Същевременно ответникът сочи, че е налице изпълнение на съдебното решение, като представя и са приети по делото доказателства: Извлечения от СЕБРА, видно от което след съдебното решение на ищеца е платена сумата от 826 217.41 лв. на 31.05.2019 г., а на 10.11.2020 г. са платени още 257 318.75 лв., т.е същото е надлежно изпълнено.

Въпросът за възникване на активната процесуална легитимация на ищеца и погасителната давност за предявяване на иск по ЗОДОВ, е уреден в съдебната практика с Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, съгласно което: Обезщетение за вреди от незаконни административни актове, може да се иска след тяхната отмяна с решение на съда, като унищожаване, а при нищожните - с констатиране на нищожността в самия процес по обезщетяване на вредите. Когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска от момента на преустановяването им и след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването. В първия случай вземането за обезщетение за вреди става изискуемо от момента на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт. В случай, че вредите произтичат от нищожен акт - от момента на неговото издаване. В Решение № 333 от 13.01.2014г. по адм.д. № 1253/2013г., III отд. на ВАС е посочено, че "Нормата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ не прави разграничение от какъв незаконосъобразен административен акт следва да са причинени вредите, за да възникне субективното право на увреденото лице на обезщетение на това основание материалноправната активна легитимация за ищеца произтича от факта на понесените върху правната му сфера вреди вследствие от действието на противоправния акт, а правопораждащият субективното право на обезщетение юридически факт е настъпилата в правната сфера на субекта вреда, вследствие от незаконосъобразния административен акт, действие, бездействие при или по повод на осъществявана административна дейност. Корелативно от този момент възниква отговорността на държавата за тяхната обезвреда - пасивната материалноправна легитимация.

В процесния случай е предявен иск по чл. 1, ал.1, предложение трето от ЗОДОВ, във връзка с чл. 203 и сл. АПК, който се основава на неизпълнение в срок, представляващо забавено изпълнение на влязъл в сила съдебен акт- Решение № 7341 от 04.06.2018г. на

ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с който е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, което е основание по смисъла на чл.1, ал.1, педл. трето от ЗОДОВ, поради което и съдът приема, че основанието от което се претендират вреди в случая, представлява забава за изпълнение на съдебно решение, което е по своя характер е незаконосъобразно бездействие на ДФЗ, което подлежи на установяване в настоящото съдебно производство.

По своя характер неизпълнението на съдебно решение във формата на забава за изпълнение на същото, представлява бездействие на административния орган, поради което и съгласно задължителното за съда Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005г. по т.гр. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, *когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след преустановяването на незаконосъобразното бездействие и признаването му за незаконосъобразно, което се установява в производството по обезщетяването по ЗОДОВ*, поради което и в тази хипотеза, по отношение на предявения процесен иск, давността за тези вреди започва да тече, едва след признаването им за незаконни в хода на настоящото съдебно производство, поради което и към датата на депозиране на исковата молба -18.12.2024г., правото на иск на ищеца, не е преклудирано и не е погасен искът за вземането за вреди от забавата за изпълнение на влязъл в сила съдебен акт-не е погасено по давност, въз основа на което и Възражението за изтекла погасителна давност на ответника е неоснователно и искът като допустим следва да се разгледа по същество.

С Решение № 7341 от 04.06.2018 г. на ВАС по адм. дело № 9238/2017г., е отменено Решение № 3514/25.05.2017г. по адм.д. № 3634/2016г. по описа на АССГ и вместо него е постановено: Отменя се Заповед №03-РД/737 от 22.02.2016г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ и се *Връща* преписката на Изп. Директор на ДФЗ, за ново произнасяне при спазване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. Т.е към 04.06.2018г., не е налице завършило административно производство с влязъл в сила административен акт по отношение на спорните разходи и не е формирана сила на присъдено нещо с решението на ВАС. Когато въпросът е предоставен на преценката на административния орган и съдът не може да реши спора по същество, когато отмени незаконосъобразният акт, той изпраща преписката за ново разглеждане на административния орган със задължителни указания, какъвто е настоящия случай. Административният спор по съответния въпрос приключва едва тогава, когато административният орган се произнесе със законосъобразен акт и този акт влезе в сила. ВАС, константно в практиката си приема, че отмяната на административния акт и връщането му на административния орган, не поражда правото на обезщетение, тъй като към този момент не е налице завършен фактически състав за търсене на имуществена отговорност за вреди. Претендираните права за обезщетение от съответния субект /ищец/, се признават или отричат със съответните правни последици, от момента в който влезе в сила административен акт, с който административният орган решава въпроса по същество. До законосъобразното приключване на административното производство с влязъл в сила законосъобразен акт по съществото на спора, не е налице активна процесуална легитимация за лицето търсещо обезщетение по ЗОДОВ, да претендира и получи такова обезщетение, въз основа на отменен съдебен акт. *В този смисъл константната практика на ВАС:*

Решение № 5686/31.05.2023г. по адм.д. № 10721/2022г., III на ВАС; Решение № 5681/31.05.2023г. по адм.д. № 12008/2022г., III на ВАС и др./

От доказателствата по делото е безспорно установено, което не се оспорва и от ответната страна, че след постановяването на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с което е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, и връщането на преписката за ново произнасяне от ДФЗ, от ответника не са издавани в хода на административното производство изобщо индивидуални административни актове-заповеди, които представляват онези законосъобразни актове по смисъла на чл. 37, ал.1, т.4 и/или чл. 39, ал. 1 от Наредба № 9/21.03.2015г., за прилагане на подмярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.

Въз основа на доказателствата по делото, съдът прави извод, че в процесния случай първият възможен момент, за който може да се приеме, че е налице приключване на административното производство, във връзка с окончателното разрешаване на спора, по отношение на спорните като допустими разходи по отменената като незаконосъобразна Заповед №03-РД/737 от 22.02.2016г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, е тяхното „отразяване“ в табличен вид, в Таблиците, приложени с извършените изменения по Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. , изм. с Анекс № I от 05.10.2016г. , Анекс 2 от 09.03.2018г., Анекс 3 от 20.08.2018г., Анекс IV от 17.05.2019г. г., Анекс V от 23.05.2019г. г.,и Анекс VI от 24.10.2019г. Макар и самият договор, по своя характер да е административен такъв, поради липсата на заповеди по чл. 37, ал.1, т.4 и/или чл. 39, ал. 1 от Наредба № 9/21.03.2015г., волеизявления на ДФЗ, във връзка с допустимостта на разходите по отменената като незаконосъобразна заповед, се съдържат само в приложените Таблицы-приложения към Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г., изм. с Анекс № I от 05.10.2016г. , Анекс 2 от 09.03.2018г., Анекс 3 от 20.08.2018г., Анекс IV от 17.05.2019г. г., Анекс V от 23.05.2019г. г.,и Анекс VI от 24.10.2019г. и в тази част таблиците имат характер на индивидуален административен акт. От съдържанието на тези таблици се установява, че същите не отговарят на изискванията на чл. 59, ал.2, т.7 от АПК, което е обвързано със срок за обжалване на ИАА, поради което и в процесния случай, е приложима нормата на чл. 140, ал.1 от АПК и едва след изтичането на двумесечния срок за обжалване, е налице влязъл в сила административен акт. В настоящия случай, този срок се определя, в съответствие с Таблица към Анекс VI от 24.10.2019г., като към датата на депозиране на исковата молба 18.12.2024г. не е изтекъл и 5 г. давностен срок, считано от 25.12.2019г., когато е влязъл в сила ИАА, в частта относно допустимост на разходите по проекта, съгласно Анекс VI от 24.10.2019г. където в табличен вид окончателно са приети за допустими спорните разходи по заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, в изпълнение на на влязъл в сила съдебен акт-Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с който е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне.

Въз основа на изложеното е неоснователно възражението на ответника за изтекла погасителна давност за исковата претенция на ищеца.

По съществото на спора:

В процесния случай, искът е насочен срещу Държавен фонд "Земеделие", който е юридическо лице и надлежен пасивно легитимиран ответник по иска. По силата на чл. 2.ал.1 от Устройствения правилник на ДФЗ Фондът е юридическо лице със седалище в С., той е държавно учреждение, което съставя, изпълнява и отчита бюджет на първостепенен разпоредител с бюджет, който е част от държавния бюджет. Нормата на чл. 203 АПК регламентира, че гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. На основание чл. 205 от АПК ответник по иска е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Отговорността по ЗОДОВ е обективна. Съгласно чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, от действия и бездействия на техни органи или длъжностни лица, при или по повод изпълнение на административна дейност. Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от отговорното длъжностно лице. Вредата представлява накърняване имуществото на правните субекти или на техни неимуществени блага. Когато е засегнат патримониумът на едно лице, вредата е имуществена. Тя се състои в претърпяна загуба или пропуснатата полза. Границите на отговорността се разпростират до вредите, "които са пряка и непосредствена последица от увреждането".

Във фактическия състав на отговорността на държавата за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ са включени следните кумулативно изискуеми предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган, по повод издаден при или по повод изпълнение на административна дейност от орган или длъжностно лице административен акт, който да е отменен по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и настъпилния вредоносен резултат. При липсата на който и да е от трите елемента на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. Доказателствената тежест за установяване наличието на всичките три предпоставки се носи от ищеца, търсещ присъждане на обезщетение за претърпени вреди.

За да бъде основателен иска за причинени имуществени вреди, следва доказването на фактите от хипотезата на правната норма да е пълно, съобразно чл. 154, ал.1 от ГПК.

В процесния случай, съдът намира, че са налице и доказани всички кумулативни предпоставки на по чл. 1, ал.1, предложение трето от ЗОДОВ, поради което и същият следва да бъде уважен по следните съображения:

По първата предпоставка: Безспорно е установено в производството, че е налице влязъл в сила съдебен акт, а именно Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с което е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ и е изпратена преписката на административния орган за ново произнасяне. Решението е влязло в сила на 04.06.2018г. и като такова създава задължение за административния орган ДФЗ за

неговото изпълнение, със задължителни указания за произнасяне по заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противогоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, съгласно указанията на ВАС. В решението на ВАС, не е поставен срок за изпълнение на същото, поради което и съдът намира, че в тази хипотеза са приложими нормите на АПК, Закона за управление на средствата от европейските фондове /в относимата му редакция, (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) и в частност специалните разпоредби на Наредба № 9/21.03.2015г., за прилагане на под мярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. Считано от 04.06.2018г. за ответника ДФЗ, възниква задължението да изпълни влязъл в сила съдебен акт, като се произнесе по заявлението, т.е. да проведе надлежно административно производство, при спазване указанията на ВАС. В процесния случай, задължението за изпълнение на съдебно решение в срок, възниква при приложение на нормите на Наредба № 9/21.03.2015г., за прилагане на под мярка 4.1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" /Наредбата/. От доказателствата по делото, безспорно се установява, че в административното производство, в изпълнение на влязлото в сила решение на ВАС, не са издавани от ответника Заповеди-ИАА по смисъла на закона, в нормативно установения срок по чл. 37, ал.1, т.4 от Наредба № 9/21.03.2015г., който е тримесечен и може да бъде продължаван с един месец при предвидените хипотези в Наредбата. За ДФЗ е налице нормативно установено задължение за изпълнение на влезлия в сила съдебен акт чрез приключване на административното производство по заявлението на ищеца-с краен срок-четири месеца, считано от датата на постановяването на решението на ВАС. Въз основа на тази нормативна уредба, съдът приема, че крайния срок за приключване на административното производство и издаването на законосъобразен акт, в изпълнение на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, е 04.10.2018г., като след тази дата, считано от 05.10.2018г., административният орган е в забава, представляваща по същество бездействие за изпълнение на влязъл в сила съдебен акт, който го задължава да изпълни съдебно решение, съгласно указанията в него и считано от 05.10.2018г., по делото е безспорно установено неизпълнение на съдебно решение под формата на забавено изпълнение, представляващо бездействие, което попада във фактическия състав, на нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, предл. трето и вредите настъпили на това основание- бездействие-забава на административен орган, подлежат на обезщетяване в процесното производство по ЗОДОВ. В този смисъл е и константната практика ЕСПЧ в С. /Решения по дела: *H. v. Greece*, 19/03/1997, §40 и *B. v. R.* (no. 2), no. 33509/04, §§ 65 – 66, *ECHR* 2009; *R. and others v. A.*, no. 38222/02, §§76 – 77, 13/11/ 2007, and *M. and others*, §125; *B. v. R.* [GC], no. 28342/95, §61, *ECHR* 1999-VII.; „*V. v B.*“/21.01.2014 ; „*B. v. B.*“, 08.06.2015, no 35 355/08 /, същите подлежат на обезщетяване по реда на ЗОДОВ.

Началният срок на забавата за изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, въз основа на доказателствата по делото и приложимия закон, съдът определя, считано от 05.10.2018. В процесния случай елемент на фактическия състав на чл.1, ал.1, предл. трето от ЗОДОВ, е установяването на забавата, т.е. периодът на незаконосъобразното

бездействие на административния орган за изпълнение на съдебното решение. От доказателствата по делото, съдът приема за установено, че е налице незаконосъобразно бездействие на ДФЗ, за изпълнение на влязъл в сила съдебен акт на ВАС, за периода от 05.10.2018г. до 25.12.2019г., когато е влязъл в сила ИАА, в частта относно допустимост на разходите по проекта, съгласно Анекс VI от 24.10.2019г. където в табличен вид окончателно са приети за допустими спорните разходи по заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противогоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, и е приключило административното производство в изпълнение на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение. Самото изпълнение по заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противогоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, за което е сключен Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, ведно с Анекси и съответните Приложения в Таблицы към същите, приключва едва след окончателното одобряване на инвестицията и изплащане на приетите за допустими разходи от административния орган с факта на приемането на изпълнението от ответника- ДФЗ, което приключва с приемането на изпълнението инвестицията от ДФЗ, с факта на извършените в полза на ищеца плащания, а именно: 10.11.2020г.. Този факт е установен и не е спорен между страните, като е установено по делото, че с извършените плащания на приетите за допустими плащания от ДФЗ, съгласно преведена сума от ДФ „Земеделие“, в размер на 826 217,41 лева, представляваща междинно плащане, на 31.05.2019г., въз основа на платежен документ „Плащания Бенефициент Т. Х., УРН 641002 за 31.05.2019г.“ и на основание Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г. по чл.5, ал.1 и на 10.11.2020г. –окончателно плащане, в размер на 257 318,75 лева, реално получени от ищеца, ответникът ДФЗ приема за изпълнен инвестиционния проект, като одобрява и заплаща допустимите разходи. Въз основа на изложеното съдът приема за безспорно установена първата предпоставка за уважаване на предявения иск, а именно: бездействие на административния орган, изразяващо се в неизпълнение на съдебно решение във формата на забава за изпълнението му, за периода от 05.10.2018г. до 25.12.2019г., /т.е. над една година и два месеца/, представляващо бездействие на административния орган да изпълни влязло в сила Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с което е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, за което ответникът носи отговорност по чл. 1, ал.1, предл. трето от ЗОДОВ, вр.чл. чл. 203 АПК.

По втората положителна материално правна предпоставка за уважаване на иска: реално претърпени имуществени вреди във формата на загуба, съдът намира за безспорно доказана и установена същата. Това е така по следните съображения:

Съгласно Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно с

Приложение I, Приложение II и Приложение III, представляващи неразделна част от същия, сключен между Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД и „Търки хаус“ ЕООД-Изпълнител, който съдът кредитира като валидно и действително облигационно правоотношение, въз основа на доказаните нотариални удостоверявания, обективирани във фактическата част на настоящото решени, с предмет: „доставка и изкупуване на лешници“, представляващи добита продукция от лешникови насаждения в градина, собственост на „Търки хаус“ ЕООД, в ПИ 009 016 и ПИ 009 028 в землището на [населено място], м. „Сухи дол“, Изпълнителят „Търки хаус“ ЕООД, се задължава да предложи на Възложителя 100% от лешниците, добити по време на всяка кампания за прибиране на реколтата, за период от 5 г., считано от приключване на стопанската 2018г., и отговарящи на стандартите за качество, описани в Приложение I от Договора („Лешникова продукция, отговаряща на стандартите на „Джордж Агро Фарм“ ООД). Договорено е, че Изпълнителя дължи неустойка за неизпълнение в пълния размер на минималната годишна продукция, уговорена в чл. 2.2. от Договора. Съгласно чл. 3.3, б.б/ от Договора, първата реколта лешници, представена за одобрение и изкупуване от Изпълнителя, следва да се представи на Възложителя- до 30.10 на текущата година от всяка година за прибиране на реколтата, и не по-късно от месец февруари на следващата година, т.е. крайната дата за престиране на договорената продукция, въз основа на офертите и оценката на качеството за първата стопанска година изтича окончателно в края на месец февруари на всяка следваща съответната стопанска година, което съгласно клаузите на договора, е, както следва, за първата стопанска година е м. Февруари 2019г. , съответно за всяка следваща в периода на договора стопанска година-до края на месец февруари, следващ стопанската година.

По делото е безспорно установено, че неизпълнението по договора настъпва най-рано в края на *февруари 2019 /28.02.2019г./*, за първата стопанска година от договора и за периода на действие на договора /5г/- се дължи договорената неустойка. Установено е по делото неизпълнение на договора, с влязло в сила Решение от 13.03.2023г. на Арбитражен съд ad hoc, по дело, образувано на 03.01.2023г., с което Д. Агро Ф. ООД *„осъжда Т. Х. ЕООД да му заплати: -сума в размер на 6 179 349,28 лева – представляваща неустойка за неизпълнение на Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. ; - законна лихва от датата на подаване на исковата молба 03.01.2023г. до окончателното плащане на главницата.“*. На 14.02.2024г. решението е кредитирано от СГС и е издаден Изпълнителен лист от 14.02.2024г. по цитираното арбитражно решение за сума в размер на 6 179 349,28 лева – неустойка по чл.13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба 03.01.2023г. до окончателното ѝ изплащане и 12 358,70 лева – заплатена държавна такса.

Установено е по делото, че въз основа на сключен на 23.05.2024г., Договор за продажба на вземане, „Джордж Агро Фарм“ ЕООД като цедент, цедира вземането си от „Търки Хаус“ ЕООД по Арбитражно решение от 13.03.2023г. и Изпълнителен лист от 14.02.2024г. на „Ружие“ АД като цесионер. Прехвърленото вземане включ-ва: Неустойка по Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. – в размер на 6 179 349,28 лева; -Законна лихва от 03.01.2023г. до 23.05.2024г. в размер на 1 106 106,96 лева;- Разноски по арб.дело №1/2023г. на Арбитражен съд ad hoc в размер на 12 358,70 лева. Цената на договора за цесия е 4 151 700,00 лева. Съгласно чл.5 от Договора цесионерът следва да заплати на цедента посочената цена срещу прехвърляне на вземанията в срок от 1

година по банков път.

Въз основа на доказателствата по делото и заключението на ВЛ, по делото е установено, че е извършено надлежно счетоводно отразяване на присъдената неустойка, както и, че същата е надлежно заплатена от ищеца към новия кредитор „Ружие“ АД, по банков път. По отношение на счетоводно извлечение № 23052024 от 23.05.2024г. с пояснения „Договор от 23.05.2024г. за продажба на вземане на „Джордж Агро Фарм“ ООД от „Търки Хаус“ ЕООД на „Ружие“ АД, ВЛ дава заключение, че е дебитирана сметка 498-1 – други дебитори по аналитичност „Ружие“ АД – договор за продажба на вземане от 23.05.2024г. и кредитирана сметка 444-1 – Вземания по съдебни спорове с аналитичност Вземания от „Търки Хаус“ ЕООД по Изп.лист от 14.02.2024г със сумата 4 151 700,00 лева. Дата на ордера 23.05.2024г.

Въз основа на заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ по делото, е безспорно установено, че е извършено надлежно осчетоводяване в счетоводството на „Търки Хаус“ ЕООД и на „Джордж Агро Фарм“ ООД на неустойката, установена с Решение от 13.03.2023 г. по арбитражно дело №1/2023 г. на Арбитражен съд. Арбитражното решение е заведено на дата 02.01.2024г., като Нефинансови разходи за бъдещи периоди по счетоводна сметка 651 срещу задължението към „Джордж Агро Фарм“ ЕООД по сметка 499 – Други кредитори със сумата, равняваща се на пълния размер на неустойката – 6 179 349,28 лева.;

Неустойката е заведена, като разход в деня на разплащането й 23.05.2024г. по сметка 609/5 Други разходи неустойки срещу закриване на счетоводна сметка 651 – Нефинансови разходи за бъдещи периоди с пълния размер на неустойката – 6 179 349,28 лева. Присъдената лихва от дата 03.01.2023г. до 23.05.2024г. /окончателно плащане/ в размер на 1 106 106,96 лева е осчетоводена по сметка 621 Разходи за лихви срещу погасяване задължението към кредитора по сметка 499 – Други кредитори със стойността на плащането – 1 020 050,72 лева – в пълен размер на плащането и частичен размер на начислената лихва от кредитора. /тази сума е заведена и платена от Т. Х. ЕООД/. Посочените суми са отразени в оборотната ведомост и ГФО на дружеството-ищец за 2024 г. В счетоводството на „Джордж Агро Фарм“ ООД присъдените неустойки по т.13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. с решение от 13.03.2023г. на Арбитражен съд ad hoc са надлежно осчетоводени, както следва: Арбитражното решение е заведено с Изпълнителния лист на дата 14.02.2024г., като вземания по съдебни спорове с аналитичност Т. Х. ЕООД по сметка 444-1 срещу начислен приход по сметка 709-1 Неустойки по аналитичност Т. Х. ЕООД д-р от 10.05.2016г. със сумата, равняваща се на пълния размер на неустойката – 6 179 349,28 лева.; Към Изпълнителния лист на дата 14.02.2024г. са начислени Вземания по съдебни спорове с аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД по сметка 444-1 срещу начислен приход по сметка 709-1 Неустойки по аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД договор от 10.05.2016г. със сумата, равняваща се на присъдените съдебни такси 12 358,70 лева; Присъдената лихва от дата 03.01.2023г. до 23.05.2024г. /окончателно плащане/ в размер на 1 106 106,96 лева е осчетоводена по сметка 444-1 Вземания по съдебни спорове по аналитичност „Търки Хаус“ ЕООД срещу начислени Приходи от лихви по сметка 721 със стойността на пълния размер на лихвата – 1 106 106,96 лева.

В счетоводството на ищеца, по делото е безспорно установено, че има извършено плащане на неустойка по Решение от 13.03.2023г. по арбитражно дело №1/2023г. на Арбитражен съд. Плащането на неустойката е реално извършено по банков път на

27.05.2024г. по сметка на новия кредитор „Ружие“ АД и е представено банково извлечение за извършеното плащане от 27.05.2024 г.

Въз основа на изложеното съдът прави извод за безспорно доказано намаляване на имущественото състояние на ищеца, представляващо имуществена вреда в размер на б 179 349.28 лв., представляваща реално претърпяна загуба в размер на действително установена и заплатена неустойка по Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., съгласно Решение от 13.03.2023г. по арбитражно дело №1/2023г. на Арбитражен съд и въз основа на Изпълнителен лист от 14.02.2024г., изд. от СГС, надлежно осчетоводено и реално заплатена неустойка.

Съдът намира за неоснователно и недоказано направеното от ответника възражение за липсата на реално заплащане на неустойката, поради извършени плащания по банков път по адвокатски сметки, по следните съображения:

По делото е безспорно установено, че след и въз основа на издадения Изпълнителен лист, по осъдителното арбитражно решение, на 23.05.2024г., от СГС, е сключен Договор за продажба на посоченото в изпълнителния лист вземане, между „Джордж Агро Фарм“ ООД, ЕИК:[ЕИК] и „Ружие“ АД, ЕИК:[ЕИК], с цена на Договора 4 151 700лв. Сключени са съответно и Договори за поръчка, с Еднолично Адвокатско Дружество „К. К.“ и Адвокатско Дружество „М. М. и Съдружници“, като по делото са представени съответните Договори за поръчка и нареждания за превеждане на заплатените по Договора за цесия и въз основа на Арбитражното Решение суми, които са постъпвали по Клиентски сметки на Адвокатските Дружества.

В процесния случай е приложима разпоредбата на чл. 39 от Закона за Адвокатурата /ЗА/, съгласно който: Чл. 39, ал.1: Паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от адвоката или от адвоката от Европейския съюз, могат да се внесат в банка по клиентска сметка. Клиентска сметка може да разкрива както адвокат или адвокат от Европейския съюз, така и адвокатско дружество. Сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката и на адвоката от Европейския съюз или на адвокатското дружество и не подлежат на запориране. Чл. 39, ал. 2 постановява, че: Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право да удържи от постъпилите от или за неговия клиент средства сумата за своите разходи, доколкото те не са покрити от получени аванси, но е длъжен да представи отчет на клиента. Съгласно нормата на чл. 39, ал.3 от закона :По клиентската сметка могат да се превеждат суми за: 1. заплащане за разноски, държавни такси и данъци на клиента;2. (доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) заплащане на хонорари на лица, различни от адвоката или адвоката от Европейския съюз; 3. (доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) *извършване на сделки и действия от името и за сметка на клиента съобразно сключения договор между клиента и адвоката или адвоката от Европейския съюз*;4. (доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) *други цели, предвидени в договора между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента*; (4) (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) За внесените по клиентската сметка средства от всеки клиент се води отделна партида. До 31 януари на годината, следваща извършването на превод от клиент, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз е длъжен да представи на клиента отчет за изразходваните средства, освен ако в договора не е предвидена по-ранна дата.“

Въз основа на посочената по-горе нормативна уредба, съдът прави извод, че: нормите на чл.39, ал.1, изр. 2 от ЗА, ясно и недвусмислено постановяват, че сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката или адвокатското дружество,

а са собственост на възложителя по договора за поръчка, поради което в процесния случай, при безспорно установена поръчка от ищеца и в полза на новия кредитор, за изпълнение на негови задължения по процесната адвокатска сметка, плащането е извършено от името и за сметка на „Търки Хаус“ ЕООД, по реда на чл.39, ал.3, т.3 от ЗА, поради което и в патримониума на ищеца настъпва имущественото разместване, представляващо имуществена вреда, във формата на загуба, в размер на претендираната и заплатена по банков път неустойка в размер на 6 179 349.28 лв.

По третата предпоставка на иска по ЗОДОВ:

На обезщетение, в процесния случай подлежат настъпилите вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка със забавата на административния орган за изпълнение на съдебно решение, представляващо бездействие по смисъла на чл.1, ал.1, предл. трето от ЗОДОВ и са непосредствена последица от него. Такава връзка е налице, когато вредите са нормално настъпваща последица от съответното бездействие, т.е. логично негово следствие. Съдът намира, че по отношение на тази част от исковата претенция, за обезщетяване на имуществени вреди, представляващи претърпени загуби, е налице такава причинно следствена връзка между претърпяната загуба за ищеца и установеното в хода на настоящото производство неизпълнение, във формата на забава, представляващо бездействие за изпълнение на съдебно решение и приключване на административното производство в срок.

Съгласно чл. 92, ал. 1, изр. 1 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. С неустоечната клауза страните се отклоняват от чл. 82 ЗЗД, като предварително определят размера на обезщетението, което ще дължи неизправната страна в случай на даден вид виновно неизпълнение, без да е налице пряка обвързаност между размера на неустойката и действително причинените от неизпълнението вреди. В търговското право възможността за намаляване на неустойката е еднозначно отречена с правилото на чл. 309 ТЗ.

По делото е безспорно установено, че между ищеца, в качеството му на изпълнител и „Джордж Агро Фарм“ ООД, в качеството му на Възложител, е сключен валиден Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г. По своя характер договорът е търговска сделка, с клауза за неустойка за забава, където в чл.13 е постигнато съгласие, че при неизпълнение в срок, на минимално договореното количество от лешници, уговорено като годишно производство и доставка по договора и приложенията към него, Изпълнителят дължи неустойка за неизпълнение в пълния размер на минималната годишна продукция, уговорена в чл. 2.2. от Договора. Въпросът за наличието на причинно-следствена връзка със забавата на ДФЗ, да приключи административното производство по депозираното на 03.06.2015г. от „Търки хаус“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и УРН 641002, Заявление ИД №23/04/1/0/02539 по „Програма за развитието на селските райони 2014-2020г.“, подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделските стопанства“, за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 289,617дка и изграждане на конструкция за противоградни мрежи в землището на [населено място] - ЕКАТТЕ 32901“, въз основа на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с който е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ и в частта по раздел II, която касае допустимостта на разходите за извършването и приключването на инвестицията, и имуществените вреди, представляващи претърпяна загуба за ищеца, в размер на

заплатената по договора неустойка, се основава на това, към кой първоначален момент възниква неизпълнението по договора, обезпечено с процесната неустойка. Съгласно чл. 3.3, б.б/ от Договора, първата реколта лешници, представена за одобрение и изкупуване от Изпълнителя, следва да се представи на Възложителя- до 30.10 на текущата година от всяка година за прибиране на реколтата, и не по-късно от *месец февруари на следващата година, т.е.* крайната дата за престиране на договорената продукция, изтича окончателно в края на месец февруари на всяка следваща съответната стопанска година, след което ищецът изпада в забава, за която дължи договорената неустойка. В процесния случай, първоначалния момент, в който възниква вредата е *края на месец февруари 2019г. /28.02.2019/*, за първата стопанска 2018г., и от този начален момент възниква задължението за заплащане на неустойка.

Следва да се отбележи, че съдът преценява причинно-следствената връзка, считано от *края на месец февруари 2019г.-28.02.2019г.*, когато е първоначалния момент на възникване на задължението за неустойка, т.е., когато настъпва вредата, а не от постановяването на Решение от 13.03.2023г., на арбитражен съд ad hoc, образуван на 03.01.2023г., по арб. дело № 1/2023г., с което е осъден ищеца „Търки хаус“ ЕООД да заплати на Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД сума, в размер на 6 179 349,28 лв. - представляваща неустойка за неизпълнение по т. 13 от Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., както и законната лихва върху посочената сума от датата на подаване на исковата молба – 03.01.2023г. до окончателното плащане на главницата, защото с решението на арбитражния съд има установителен и осъдителен характер по вече възникнало задължение за престиране на неустойка. С решението вземането за установения размер на неустойката става ликвидно и изискуемо, а на основание издадения Изпълнителен лист от 14.2. 204г. /л. 213 от делото/, от компетентния съд по арбитражни производства-Софийски градски съд, на осн. чл. 404, ал.2, т.2 от ГПК, вр. чл. 51, ал.1 от ЗМТА, същото вземане подлежи и на принудително изпълнение.

По делото е установено, че незаконосъобразното бездействие на административния орган-ДФЗ, да изпълни влязло в сила съдебно решение, което го задължава да приключи административното производство в нормативно установения срок, настъпва, считано от 05.10.2018г. и същото не е приключило към първоначалния момент на възникването на вземането за неустойка, а именно края на месец февруари 2019г.-28.02.2019г., поради което и съдът намира за доказано наличието на причинно-следствена връзка между имуществена вреда и незаконосъобразното бездействие на административния орган.

По отношение на възражението на ответника за липса на такава причинно следствена връзка, доколкото Договорът за доставка и изкупуване на лешници е сключен на 10.05.2016г., след постановяването на Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ, съдът намира същото за неоснователно, поради това, че искът има за основание забавено изпълнение /бездействие/ на влязло в сила съдебно решение на ВАС, а не пряко отменената като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г., като това неизпълнение във формата на забавено изпълнение-бездействие е установено към 05.10.2018г., когато е налице валиден и действащ, сключен на 10.05.2016г., чиято валидност е установена от съда, считано от 12.05.2016г. , въз основа на прието по делото копие от нотариално заварен препис, рег. № 1212/2016 от 12.05.2016г. по описа на Нотариус Б. Н., рег. № 142 по описа на НК, РД-СРС и Удостоверение от р.к. том 1, акт 8 , о.р. № 672/17.04.2025г. по описа на Нотариус Б. Н., рег. № 142 по описа на НК, РД-СРС, т.е. към 12.05.2016г. договорът е валиден частен

документ, с достоверна дата, същият създава права и задължения за страните и е в сила и към 05.10.2018г. /началната дата на неизпълнение на съдебно решение в нормативно установените срокове/.

Въз основа на установените факти по делото и приложимия закон, съдът прави извод, че искът следва да бъде уважен за пълния претендиран размер, поради това и, че в резултат на бездействието на органа е налице забава за изпълнението на инвестиционния проект на ищеца по под мярка 4.1. „Инвестиции в земеделските стопанства“ за „Създаване и отглеждане на трайно насаждение от лешници на обща площ от 2589 617 дка и изграждане на конструкция за противогоградни мрежи в землището на [населено място]-ЕКАТТЕ 32901“. Установено е по делото, въз основа на приложени писмени доказателства/ л.153-154 от делото/, приети с отговора на ответника, както и въз основа на становището на ответника и установеното по ССЧЕ, че административното производство във връзка с изпълнението на инвестиционния проект, приключва окончателно с приемането на всички разходи за допустими от ДФЗ по Договор № 23/04/1/0/02539 от 02.03.2016г., което се удостоверява с факта на извършените от ДФЗ плащания, а именно: на 31.05.2019 г., е преведена в полза на ищеца от ответника сума в размер на 826 217,41 лв., с основание Разходи селски райони[ЕИК] /междинно плащане/ и на 10.11.2020г., е преведена сума в размер на 257 318,75 лв. /окончателно плащане/, с основание Разходи селски райони[ЕИК]. Ето защо именно към 10.11.2020г. е датата, за която съдът приема, че е окончателно реализиран инвестиционния проект на ищеца. Договорът за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., между Възложителя „Джордж Агро Фарм“ ООД и „Търки хаус“ ЕООД-Изпълнител, с предмет: „доставка и изкупуване на лешници“, представляващи добита продукция от лешникови насаждения в градина, собственост на „Търки хаус“ ЕООД, в ПИ 009 016 и ПИ 009 028 в землището на [населено място], м. „Сухи дол“, Изпълнителят „Търки хаус“ ЕООД, е сключен за период от 5 г., считано от приключване на стопанската 2018г., т.е. последната стопанска година за продажба на продукцията е 2022г. С оглед предмета на договора-доставка и изкупуване на лешници и конкретния вид растение, считано от датата на прекратяването на бездействието на административния орган-ДФЗ, и реалното приключване на административното производство, в изпълнение на Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, а именно от 25.12.2019г., се установява, че е технологично невъзможно изпълнението на Договор за доставка и изкупуване на лешници от 10.05.2016г., поради което и неустойката е дължима в пълния и установен размер, за целия период на неизпълнение на договора. Това е така, защото предмет на договора и на инвестиционния проект е добива и продажбата на лешници. Съгласно публично-достъпна информация /Вж: Р. В., „Български тълковен речник“, изд. „И.-Запад“, 2012, стр. 299-300; <https://medpedia.framar.bg/>, лешникът е плод на горски храст с черупчест плод, наричан ЛескаМ (С.), като стопанско значение има обикновения лешник *C. avellana*, а минималния период за узряване и плододаване на насаждения от ЛескаМ (С.), е между 2 и 3г., като при завършване на инвестицията и приемането и от ДФЗ, реално към 10.11.2020г., първото обективно възможно изпълнение на договора е едва след стопанските 2023, 2024г. затова и съдът приема за период, в който възникват вредите и се дължи обезщетението, считано от първоначалния момент на настъпването на вредата -от края на месец февруари-28.02.2019г. до 25.12.2019г., към който е прекратено незаконосъобразното бездействие на административния орган, когато възниква и правото му на обезщетение за всички вреди, причинени на ищеца от

конкретното бездействие. Конкретния вид и размер на вредите е установен и същите стават ликвидни и изискуеми към 13.03.2023г., с факта на постановяването на Решение на арбитражен съд ad hoc, образуван на 03.01.2023г., по арб. дело № 1/2023г., което по същество има установителен и осъдителен характер, относим само и единствено по основанията и размера на неустойката и като влязло в сила решение, същото е задължително за настоящия съд.

Въз основа на изложеното съдът прави извод, че предявеният иск е доказан по основание и размер, поради което и следва да бъде изцяло уважен, в т.ч. и искането за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда.

Предвид изхода на спора, въз основа на направено надлежно искане и представени доказателства, на ищеца се дължат съдебно-деловодни разноски в общ размер на 12 560.00 лв., от които ДТ- 50.00 лв., възнаграждение за ВЛ-510.00 лв. и адвокатски хонорар-12 000.00 лв., които следва да бъдат заплатени от ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 203 АПК, Административен съд, С. град, I отд., 63 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление:гр. С., [улица], **да заплати** на „Т. Х.“, ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Столична Община, [населено място], [улица], **сумата** от 6 179 349.28 лв./шест милиона сто седемдесет и девет хиляди и триста четиридесет и девет лева и 28 стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди-реална загуба от погасена по Договор 10.05.2016г. неустойка, причинени от незаконосъобразно бездействие на административния орган, за изпълнение на влязъл в сила съдебен акт- Решение № 7341 от 04.06.2018г. на ВАС по адм.д. № 9238/2017г., Четвърто отделение, с който е отменена като незаконосъобразна Заповед № 03-РД/737 от 22.02.2016г. изд. от Изп. Директор на ДФЗ и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне, за периода от 28.02.2019г. до 25.12.2019г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 18.12.2024г. до окончателното изплащане на сумата, **на осн. чл. 1, ал.1, предложение трето от ЗОДОВ, вр. чл. 203 от АПК и чл.86 от ЗЗД.**

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], **да заплати** на „Т. Х.“, ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Столична Община, [населено място], [улица], **да заплати сумата** от 12 560.00лв. /дванадесет хиляди петстотин и шестдесет лева/, **представляваща сторените в производството съдебно-деловодни разноски.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора и СГП.

СЪДИЯ: